MAGAZIN Sportiv

„Acorduri" sportive cu Constantin Drăghici

Magistrala Nord-Sud, una dintre cele mai tinere artere bucureștene. Cartea de vizită prinsă pe ușa unuia din noile apartamente informează laconic : „Constantin Drăghici". Să pătrundem. Pianul deschis solicită parcă interpretul. Partituri răspîndite în orice loc posibil, fotografii din diverse spectacole, iată tot atîtea amănunte recomandîndu-ne, fără echivoc, gazda.

Afabil, interlocutorul nostru, laureat al festivalului de muzică ușoară Mamaia 1964, remarcă :

— Desigur, o discuție despre sport cu un cîntăreț de muzică ușoară aduce un oarecare inedit.

Apoi după o scurtă pauză, reia :

— Imi amintesc cu plăcere — și de ce nu ? — cu emoție, de faptul că la prima mea lecție de canto am interpretat „Marșul sportivilor" de Dunaevski. Era prin 1950... Iată dar un punct de tangență.

— Mai mult chiar — intervin — la Cluj...

— De Cluj mă leagă multe : liceul, primii trei ani de conservator cu cortegiul lor de amintiri, impresii, prieteni. Aici, am

luat pentru prima dată contact direct cu atletismul. M-au atras alergările de viteză. Și într-adevăr, în cadrul asociației „Constructorul" m-am pregătit pentru 100 și 200 m. Bineînțeles concursuri oficiale, emoții, victorii. Eram, poate pentru antrenorii mei, o speranță.

— Realizată fericit în alt domeniu...

— Sînteți amabil. Consider că pentru un cîntăreț o bună condiție fizică e hotărîtoare. Încerc în timpul liber — destul de limitat — să mă mențin „în formă" : gimnastică matinală, excursii, cîte o duminică petrecută pe stadion în corul galeriei bucureștene.

— Echipa preferată ?

— Desigur, Știința Cluj. O slăbiciune a tinereții. Ultasem. Soția mea a practicat săritura în înălțime. Așa că în toate aceste incursiuni sportive am un partener credincios.

— Preocupări, proiecte ?

— În legătură cu sportul desigur ? Aș dori să cînt mai multe piese pe teme sportive. Ultima înregistrare în acest gen — o bucată aparținînd maestrului Mălineanu — mi-a dat mari satisfacții. Luați-o, dacă vreți, ca o încercare de a mă apropia cu mijloace melodice de pista părăsită

— V-am văzut, nu de mult, într-un film pentru televiziune, în care ați fost pe rînd boxer, scrimer, aruncător de suliță, uchitîndu-vă de sarcini cu multă dezinvoltură.

— Îmi pare rău totuși că în filmul lui Valeriu Lazarov — „Omul din umbră în soare" se chema — partenera mea, balerina Eugenia Olteanu mă învingea regulat. Ce poți să faci? Regia...

— Dar oricum, ați fost un învingător muzical.

Ceasul îmi arată consumarea timpului programat. Mă retrag. În urma mea pianul intonează cîteva acorduri. Recunosc un fragment din marșul sportiv al lui Mălineanu.

FLORIN RĂDULESCU

Primul român care a urcat Mont-Blancul

La Chamonix, la sediul Clubului Alpin, se găsește Cartea de aur a Mont-Blancului. Ea cuprinde date privitoare la cei care au reușit să facă ascensiunea acestui faimos munte. Consultînd documentele se poate constata că prima cucerire a fost realizată de Jacques Balmat și dr. Pacard la 8 august 1786. Interesant este faptul că pe tabloul de onoare se găsește și un român, anume R. Porumbaru, care la 2 octombrie 1877 — deci acum 88 de ani — a reușit să escaladeze Mont-Blancul fiind primul român care a realizat această performanță de mare răsunet, mai ales pentru acele vremuri.

Porumbaru își făcea studiile la Paris și era un pasionat al muntelui. Atît de mult a tînut să ajungă în vîrful Mont-Blancului încît și-a sacrificat toate economiile pentru a realiza această performanță. Și un amănunt care merită să fie cunoscut : cheltuielile necesitate de procurarea echipamentului, de hrană etc. l-au făcut ca să-și sacrifice și banii de drum, astfel că după ce a urcat Mont-Blancul s-a întors pe jos de la Paris la București !

Este greu de apreciat care din cele două performanțe sînt mai valoroase...

C. M.

Cum privește luna mai...

Un baschetbalist : E un coș-.. cu flori.

Un motociclist : Soarele a intrat în... viteza a III-a.

Un șahist : Atac cu șah... la multe inimi.

Un boxer : Frigul e pus definitiv... la podea.

O canotoare : Florile răsar pe cîmpuri și... bărcile pe lac.

Un voleibalist : Termometrul a devenit... ridicător.

Un rugbist : O încercare reușită la care a participat toată echipa primăverii.

Un giulești : Totul e la fel ca anul trecut numai... Rapidul e altul.

I. CHIVU

DIN ISTORICUL CAMPIONATULUI MONDIAL DE FOTBAL

Prima ediție a campionatului mondial de fotbal a avut loc în 1930 și a fost găzduită de Uruguay, de altfel țara care avea să inaugureze tabelul glorioșilor cîștigători ai campionatului și ai cupei din aur masiv care poartă numele inițiatorului competiției — Jules Rimet.

Pe lista participanților au figurat 13 țări, dintre care doar patru europene : Franța, Iugoslavia, Belgia și România. Teatrul de desfășurare : Montevideo. România a făcut parte din grupa a III-a, alături de Peru — pe care a învins-o cu 3—1 — și de Uruguay, cărora le-a cedat cu 4—0, ocupînd astfel locul II (Uruguay — Peru 1—0). În finală : URUGUAY — Argentina 4—2.

La ediția a II-a (1934) s-a simțit pentru prima dată necesitatea unui tur de calificare : se înscriseseră 32 de echipe și în turneul final trebuiau să ajungă numai 16. Și au fost fixate 12 grupe preliminare. Țara noastră a făcut parte din grupa a X-a, cu Iugoslavia și Elveția, reușind rezultatele : 2—2 cu Elveția și 2—1 cu Iugoslavia. Sorții, însă, nu i-au fost prea favorabili pentru că în optimi a trebuit să joace cu Cehoslovacia care avea să ajungă în finala campionatului. Echipa noastră a condus cu 1—0, dar a pierdut pînă la urmă cu 2—1, fiind eliminată. Finala : ITALIA — Cehoslovacia 2—1, după prelungiri.

Peste 4 ani (periodicitatea campionatului mondial) organizarea turneului final a fost atribuită Franței. Ca noutate a ediției din 1938 notăm că începînd cu ea s-a stabilit ca țara deținătoare a cupei și țara organizatoare să fie calificate automat pentru turneul final. Astfel că cele 28 de țări (din 30 înscrise, socotind și Italia și Franța) au disputat preliminarii (11 grupe și 2 subgrupe) pentru 14 locuri în turneul final. Echipa României n-a avut probleme pentru calificare : Egipt nu s-a prezentat. În schimb în turneul final a deceptionat, fiind eliminată de Cuba. La Toulouse, jucătorii români au terminat la egalitate (3—3) primul meci și au pierdut la rejucare cu 2—1. ITALIA și-a înscris la această ediție numele pentru a doua oară consecutiv pe tabloul de onoare, învingînd Ungaria în finală cu 4—2.

În 1950, organizarea a fost încredințată din nou unei țări de peste Oceanul Atlantic : Brazilia. Și de data aceasta s-au înregistrat 30 de înscrieri, ceea ce a necesitat 10 grupe preliminare. La această ediție echipa noastră n-a participat. Turneul final s-a disputat după o formulă nouă : pe patru grupe în prima fază, care au dat patru cîștigători : Brazilia, Uruguay, Suedia și Spania. Acestea au susținut apoi jocuri simple (fiecare cu fiecare). În meciul decisiv : URUGUAY — Brazilia (neînvinse pînă atunci) 2—1.

Numărul de țări înscrise la ediția 1954 a crescut la 36. Deci, din nou grupe preliminarii (13). Țara noastră a făcut parte din aceeași grupă cu Cehoslovacia și Bulgaria, cu care a susținut meciuri tur-retur : 0—2 și 0—1 cu Cehoslovacia, 3—1 și 2—1 cu Bulgaria, clasîndu-se pe locul II. În finala turneului organizat în Elveția : R.F.G — Ungaria 3—2, după ce în cadrul grupei din prima fază fotbaliștii maghiari dispuseseră de vest-germani cu 8—3 !...

Ediția a VI-a (1958) a întrunit un număr și mai mare de participanți : 50, printre care țări africane și asiatice. De aceea și numărul grupelor preliminare a crescut la 18. De data aceasta, echipa noastră națională a jucat turneu cu Iugoslavia (1—1 și 0—2) și Grecia (2—1 și 3—0). Și din nou locul II în grupă, după Iugoslavia, amînînd realizarea dorinței de calificare cu încă 4 ani. Finala a deschis „era braziliană" : echipa lui Pele a învins la Stockholm Suedia cu 5—2, reușind astfel în deplasare ceea ce nu izbutise în 1950 acasă.

Teatrul de desfășurare a „Cupei Jules Rimet" s-a mutat din nou peste ocean în 1962 : în Chile. Aici, însă, au venit numai 16 din cele 54 înscrise dintre care 36 au disputat preliminarii în 17 grupe. Țara noastră deși înscrisă — nu a participat (în grupa cu Italia și Israel). Finala a consemnat a doua victorie consecutivă a BRAZILIEI : 2—1 cu Cehoslovacia.

Și acum, ediția a VIII-a...

PETRE GAȚU

U M O R

Bunicul : — *Să n-o dai în... boră, nepoate, că mă nenorocești"...*

Desen de AL. CLENCHU

Ea : — *...fotbalul ăsta le tocește nervii, așa că o duminică petrecută în mijlocul naturii și departe de stadion este foarte liniștitoare !*

Desen de S. NOVAC

Asigurare...

Cunoscutul jucător suedez de tenis de masă, Kjell Johansson și-a asigurat... mîna dreaptă la o societate de asigurări din Londra. El a făcut acest lucru din cauză că, trăgînd foarte tare, a suferit în mai multe rînduri luxații ale mîinii drepte.

Societatea de asigurare nu i-a putut da... asigurări și pentru Ljubliana, pe linie sportivă. Ar fi fost poate tot atît de necesar.

UN „SPARING-PARTENER" RAPID

Doi dintre cei mai cunoscuți alergători britanici, Ann Packer și Robbie Brightwell, au decis să recurgă la o inovație în antrenamentul lor de pistă. Ei folosesc ca „sparing-partener" un foarte rapid... ogar, laureat al mai multor curse de cîini, extrem de populare în unele orașe ale Angliei. Iată-i pe cei „3 ași" în plină cursă pe stadionul din Donnington.

LA IARBĂ VERDE

Voleibalistul

A plecat, luînd multă hrană,
Cu familia-n poiană.
Dar tot drumul de acasă
N-a trecut de loc... la plasă.

Șahistul

În pătrat cu pedeapsă
Sade foarte supărat
Întrucît vede că-n jață
Are... cîmpul ocupat.

Alpinistul

Văzînd în stație viscolul
De lume, el spune mofluz:
— Mai iute urc pe Postăvarul
Decît... într-un autobuz !

Halterofilul

El dușe — cum i-a spus nevasta —
Cinci sucoșe concomitent.
Deci înoe și în ziua asta
Ședință de antrenament.

V. D. POPA

Cu noaptea-n cap

În patria fotbalului, Anglia, nu numai acest sport se bucură de o mare popularitate. Un zugrav din Londra, Jimmy Black, iubitor al canotajului, a fost prezent la Morcholoe la ora 7 dimineața, pentru a-și lua în primire locul la tradiționala întîlnire Oxford—Cambridge. De notat că întrecerea era fixată pentru orele... 15.30.

POȘTA magazin

A. FIAȘ, Lupeni. — În mod obișnuit, la handbal sînt trei arbitri : unul de centru și doi de poartă. La marile competiții internaționale însă, cum sînt campionatele

mondiale, acestora li se alătură doi arbitri de linie. În plus, intră în... acțiune un scorer și un cronometror. În total, deci, șapte arbitri. Ca să aibă pe cine da vina jucătorii !

DUMITRU ȘOPU, comuna Tariverde. — 1) În momentul de față, fosta aripă dreaptă a echipei Progresul, Oaidă, nu este legitimat nicăieri. 2) Rudolf Kotormani — „Tachirul" — a jucat de 9 ori în echipa noastră națională de fotbal. El s-a remarcat, mai cu seamă, cu prilejul Balcaniadei din 1933.

FLAVIU MUREȘAN, Baia Mare. — Doi portari au primit pînă acum nota 10 : Bay (Minerul Baia Mare) și Mîndru (Progresul). Lista rămîne... deschisă. Poate li se alătură și Haidu, duminică !

C-TIN SIMION, București. — Din programul cinematografic trimis de dv. am ales următoarele „filme" :

Mateianu : OMUL DIN UMBRĂ

Dumitriu : COPILUL MINUNE

Stoicescu : STRĂINUL

ȘTEFAN BARDOȘ, Salonta. — *„Văzînd, recent, în ziarul dv., o fotografie care înfățișează o fază de poartă din meciul Steaua-Steagul roșu, am fost contrariat, deoarece nu știu cum a permis arbitrul jocului cu fotoreporterul dv., maistrul V. Bageac, să staționeze în careu, printre jucători ?"* Nici gînd de așa ceva. Nu este și așa o aglomerație teribilă în fața porții ? Atît ar mai trebui : să vină acolo și fotoreporterii ! Fotografia cu pricina, ca și altele asemănătoare, a fost făcută de la o distanță de 60—70 metri, cu teleobiectivul. N-ați văzut și fotografiile cosmonauților ? Credeți că vine un fotograf în Cosmos, ca să-i fotografieze ? Nici măcar V. Bageac al nostru.

ION MERDARIU, comuna Buciumeni. — Sînteți de acord cu inițiativa noastră de a da note jucătorilor de fotbal, dar considerați că sîntem cam... zgîrciți. Măcar noi să fim „strînși" la note. Dacă-i întrebi pe fotbaliști, toți spun că au jucat de... „10" !

NELU QUINTUS, Ploiești. — Ne-a plăcut epigrama dv :

Antrenorul Titus Ozon a realizat două variante cu 12 rezultate exacte la Pronosport, obținînd în total... 82 lei.
Părea o dublă performanță
Încununată de succes,
Dar cînd a pus banii-n balanță
Cu... performanța s-a ales.

ION POSTAȘU

Ilustrații de
NEAGU RĂDULESCU

ȘTIAȚI CĂ...

...arbitrul turc Gürüz Hakki, care a condus meciul de fotbal Rapid — Steaua, are... 114 kilograme ? Chiar el ne-a spus-o. În viața de toate zilele Gürüz Hakki este profesor universitar.

...prețul unui bilet în tribuna principală, la finala campionatului mondial de fotbal din 1966, este de 3 lire sterline ? Se pare că meciurile din cadrul turneului final al campionatului mondial de fotbal vor pune la grea încercare... punga iubitorilor acestui sport.

...globetrotterul A. Polikarpov a sosit la Vladivostok după ce a străbătut pe jos distanța de... 35 434 de kilometri ?

...Henry Carr, campion olimpic la 200 m, care a devenit după Tokio jucător de fotbal american, s-a și... săturat de acest sport ? El intenționează să-și încerce norocul ca alergător profesionist. Numai să nu fugă norocul mai repede ca el !